

povabila nemško telovadno društvo iz Celja, ko se je ob deveti uri predpoldne pričelo sveto opravilo pri bližnji farni cerkvi, točno tedaj se je pričela tudi slavnost v Šoštanji z vsprejemom godbe in nagovorov ter z „gutheil“-klici, ter se je isto ves čas med božjo službo ponavljalo, tako da je vsak trezno misleč človek pripoznal, da se je žalil verski čut. Mi bi jim pa še nič ne rekli, ko bi teh komedij ravno med sv. mašo in procesijo ne vganjali, naj bi bili svojo veselico popoldne napravili, tako pa bi lahko njih razveseljevanje bilo nedolžno, ne pa celi fari v pohujšanje. Zato so vsi trezno misleči prav zadovoljni s cerkveno gosposko, katera je zategadelj prepovedala pri podružnici v Šoštanjanskem trgu prvo nedeljo po prazniku presv. Rešnjega Telesa navadno procesijo s sv. Rešnjim Telesom. Naj bi to bilo tudi drugim v svarilni opomin. (Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Razprave v delegacijah gredó urno h koncu in bode njih sklep brž ko ne že dnes, četrtek, gotovo pa v soboto. Vojni minister, fml. baron Bauer, ni pritegnil nemški terjatvi, češ, da je pri vojaštvu edino le nemščine treba. On prizna da je potrebno častnikom tudi drugih jezikov. — Jurij vitez Schönerer diše nekaj ležje, kajti pravi se, da višja sodnija ne potrди brž ko ne njegove obso dbe. Kaj pa če jo vendar-le potrди? Tedaj ima pa g. vitez že veliko prošnjo, na kateri je 30.000 nemških(?) podpisov, v roki za pomiloščen je. — Desnica drž. zbora trpi dve veliki zgubi, grof Clam-Martinić se je odpovedal poslanstvu, msg. Greuter pa je umrl. Oba moža sta bila odlična zastopnika pravice. — V tem, ko poročujejo konservativni nemški poslanci štajarski v raznih zborih, kako in kaj so delali v drž. ali v dež. zboru, so liberalni poslanci tiho ter se skrivajo za članki židovske „tecke“ v Gradci. Čudno je to ali mar menijo možakarji, da so volilci le za to, da jim dajo svoj glas pri volitvi? — Koroški Slovenci se tožijo da ne dobijo slov. listovin, dopisnic, nakaznic itd. na c. kr. poštah. Žal, da se godi tudi nam tako. Na večih poštah ponudi se človeku le nemška listovina in treba je v časih ostro terjati za slovenske. — Dne 5. julija, praznik slov. apostolov, ss. Cirila in Metoda obhaja se letos posebno slovesno po večih kor. župnijah, koder prebiva slov. ljudstvo. Tako je lepo! — Ljubljana dobi strokovno šolo, začne se že letos meseca oktobra. Na skrbi bode pa državi, kranjski deželi in obrtnijski družbi pa Ljubljani. — Železnica iz Ljubljane v Kamnik začne se graditi morebiti že prihodnje spomladi, kedaj pa pride na vrsto iz Celja v Šaleško dolino? — Kakor je podoba, ne ljubi se slov. prebivalcem

v Gorici, da so vedno le drugim za podporo, poslej čejo za svojo podporo, da se tudi njim v mestnem zastopu pripusti nekaj sedežev. Bog daj srečo! — Blizu Gorice stoji sedaj nova vojašnica za topničarje, ime ima po svitem cesarji: c. kr. Franc-Jožefova vojašnica. — Dež. poslanec za Istro, g. Anton Križanac, posestnik v Zavljah, je umrl. Mož ni bil vselej mož, kajti nekaj časa se je pridružil italijanskim „rodoljubom“. — Iz Trsta do Milj in dalje po obali morja hoče neko društvo narediti železnico, a bode težko kaj iz nje. — Cesarjevič Rudolf je prišel iz Bosne in Hercegovine v Dalmacijo; tudi todi, kakor v unih deželah, vzprejema ga mestno in kmečko prebivalstvo z vso mogočo slovesnostjo. — Hrvaški sabor je v resnici sklenil načrt postave, vsled katere dobi vlada skorej vso moč pri volitvah v svoje roke. Poslej bode težko, da se izvoli kedaj nasprotnik vlade. Madjar zastopi to stvar. — Ogerski minister za finance prepoveduje davkarijam, da ne smejo v času od dne 15. junija do konca julija, torej v času žetve nastaviti posilnih dražb ali eksekucij zoper kmetovalce. Ta prepoved pač ni po norci, ne bila bi tudi drugje na škodo.

Vnanje države. Sv. Oče izdajo v teh dnéh novo encikliko ali pismo. V njem se razpravlja vprašanje, kako je mogoče, da si kat. cerkev in svetna država ne prideta v navskrižje. — Pri slovesnostih v Bologni so bili tudi naši laški napetneži iz Trenta in Trsta. Kralju Umberto pa se deva več tacih besed do njih v usta, da jih človek težko veruje. Da jim že daje kralj še „korajže“, to vendar-le ni verjetno. — Okoli Rima so se prikazale kobilice ter so naredile že precej škode, toda niso tako velike, kakor doli v Afriki, v Algeriji. — Francija išče denarja na posodo, a ne zna se, koliko bi ga rada. — General Boulanger nima sreče, število njegovih mož brž pojema, kakor pa raste. — V Angliji prešinja sedaj, če gre kaj vere raznim novinam, čedalje bolj misel, da ni bila dobra sila, katere se poslužuje vlada, zoper katol. Irce. To je vse premalo, Ircem treba je pravice! — Belgija ima po novih volitvah dobri dve tretjini katol. poslancev. Dobro, če si le sami ne pridejo križem. — Nemški cesar, Viljem II., kaže, da hoče pravico, kakor jo pozna le krščanstvo, v svoji državi in da ne išče slave na bojišči. Govor, s katerim je cesar vzprejel drž. zbor v ponedeljek, povdarja to na večih mestih a raznim liberalcem in freimaurerjem ni to po volji. — V Rusiji je katoliških cerkev 1287, pravoslavnih pa 38.531. To je še pač velik razloček! Mesto Varšava je sedaj velika trdnjava, pravi se, da se lahko drži več mesecev zoper sovražnika. Mogoče, toda v novem času niso več trdnjave to, kar so bile svoje dni. — Med Avstrijo in Rumunijo še trpi vedno trgo-

vinska vojska ter še ni upanja, da že pride k malu do sporazumljenja. Kdo je kriv tega? Brezvestni trgovci sami menimo, da najbolj. — Bolgarsko ministerstvo ostane, kajti knez je potrdil obsodbo majorja Popova, ob enem pa ga je pomilostil. S tem ste obe stranki v ministerstvu zadovoljni. Po tem takem major Popov ni tak „tat“, kakor so ga bili s početka razupili! — V Črnogoro je planila neka četa turskih Albancev pri Podgorici ter je ubila tri ljudi, dva moža pa je več manj ranila. Bati se je, da jej kaka četa iz Črne gore povrne ta napad in tedaj bode huda bitka. — Pri vojaškem nemiru v Carjem gradu, o katerem smo že poročali, padlo je 170 mož in pa general Husseinpaša. To torej ni bil le „mal razpor“ dveh polkov. — V Washingtonu, v glavnem mestu zedinjenih držav, so dne 24. maja vložili temeljni kamen kat. vseučilišču. Slovesnost je bila velika, v pričo je bilo 5 nadškofov, 18 škofov, predsednik republike in 5 ministrov. To je vesela vest iz Amerike!

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Po sv. meši se podamo naravnost v sobane in druge prostore vatikanske palače, da si pogledamo darove, katere je vesoljni katoliški svet sv. očetu o priliki njegove zlate sv. meše poklonil. Totega dne je bila vatikanska razstava samo avstrijskim romarjem odprta.

Vendar ne pričakujte od mene, da vam bom jaz vse popisal, kar so naše oči ondi videle. Zato je moje pero preokorao in prepočasno, deset peres bi moralo teči, da bi le površno povedala, kar je tukaj reči nakopičenih. Oko si ne more nagledati lepote darov in ti opeša, če bi hotel vse dragocenosti le nekoliko bolj natančno občudovati. Umetnost in različnost daril je tolika, da bi si je človek nikdar in nikoli ne domišljeval, če bi jih z lastnimi očmi ne videl.

Pojdite se solit, ki se širokoustite ter pravite, da je katoliška cerkev omiki sovražna, in da zavira oliko, a verni katoličani, da so mračnjaki. Idite v Rim, in vatikanska razstava vam bo za vselej lažljive jezike zavezala in umetnost, lesk in blesk razstavljenih reči vam mora oči odpreti, če niste kje izmed tistih, ki gledajo, pa ne vidijo.

Razni darovi so po državah in po škofijah razvrščeni; samo za darila vladarjev, presvitlih oseb, visokih rodbin, in bogatih in imenitnih mest, so posebni prostori odločeni.

Občudovali smo križ iz čistega zlata, ki je po robih bogato z biseri okinčan, dar na-

šega presvetlega cesarja, in prebogati mešni plašč, delo naše cesarice. Brazilijanski cesar je daroval naprsni križ in verižico iz samih briljantov, kraljica španska štolo, pri kateri človek ne vé, ali bi njeno bogastvo bolj občudoval, ali prekrasno delo. Povsodi se vidi, da so katoliške visoke rodbine in mesta med seboj tekmoval, katera bi kaj lepšega, in dražega in umetnejega postavila na razstavo.

Pa tudi krivoverski vladarji in paganski samovlastniki niso zaostali, in čast jim je bila, da sv. oče njihovih darov niso odklonili. Zanimali so nas zlasti prebogati in prefini preprogi, katere je kitajski cesar daroval, škofovska mitra, dar nemškega cesarja, in prstan turskega sultana, v katerem se blišči prekrasni briljant, tolike velikosti, kakor človečje oko. Mislite-li, da v tem ni previdnosti božje, da luteranski kralj podari najvišemu pastirju mitro, ki je znak jegove najvišje duhovniške oblasti, dokler protestanti duhovno oblast sploh zanikajo ter pravijo, da je vsak kristjan duhovnik, in Turk, ki je nekdan najbolj cvetoče krščanske pokrajine cerkvi izneveril, pokloni sv. očetu prstan, ki je znamenje zvestobe?

Tudi italijanski kralj je prè v Vatikanu poprašal, ali bi papež blagovolili kakov dar od njega vzprejeti. Toda papež so se odločno branili od tistega vladarja kaj vzeti, ki bi jim zdaj rad z eno roko dal, kar jim je poprej z obema vzel.

Še nekaterih reči naj omenim, ki so mi posebno v spominu ostale. Milo nam je bilo pri sreč, ko smo v neki sobani srečali Kristusa, nosečega križ, v navadni velikosti: darovali so ga katoličani iz Amerike. Vse polno gledalcev je bilo okoli lepo izdelanega čolniča, v katerem sedi zadej pri krmilu Leon XIII., katerega je umetnik iz lesa izrezljal in kaj dobro pogodil. Takih čolničev — če se dobro spominjam — je brž troje. Velečastna je namalana podoba junakinje Judite, ki na zidu stoji in Betulčanom kaže krvavo glavo Holoferna, ki jo je potegnila iz žaklja, katerega drži jena dekla.

(Dalje prih.)

Smešnica 26. Kmet Srna obdeluje svojega hlapca s palico. Njegov sosed to vidi ter hoče moža vtolažiti. „Pridi sosed“, reče mu, „pridi sem k meni!“ Nevoljen odvrne Srna: „Čakaj malo! Prej moram s tem-le priti do konca, potem prideš pa že ti na vrsto“.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval 200 gld. za šolo pri sv. Andražu v slov. gor.

(Visoka čast.) Pri skušnji iz štaj. zgodovine, ki se je na c. kr. višji gimnaziji v Mariboru vršila dne 20. junija, bili so tudi Njih